

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg beklager min fortalelse. Jeg skulle ikke have talt om 4.000 kr. pr. måned, men om 4.000 kr. om året for de lejligheder, som det her drejer sig om.

Lad mig først sige til hr. Glistrup, at jeg angreb aldeles ikke hr. Glistrup for hans medvirken til ændringsforslaget. Det anser jeg egentlig for temmelig formålsløst. Det, vi diskuterer her, er heller ikke den generelle boligpolitik og de fejl, der er begået i tidens løb. Det, det drejer sig om, er, om partierne ved de forslag, de har stillet her, hver for sig har søgt at tilvejebringe en rimelig balance. Det mener jeg ikke det konservative folkeparti har gjort.

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Andersen, der anfægter beregningsgrundlaget, at jeg skal sørge for, at hr. Keld Andersen får beregningerne forelagt. De sager, der her er tale om, er udlejningsejendomme, som er steget 40–50 pct. fra 15. til 16. almindelige vurdering, og jeg skal gerne producere både for offentligheden og for hr. Keld Andersen materiale, der dokumenterer, at i sådanne lejligheder bliver der tale om huslejestigninger på 350 kr. om måneden, ca. 4.000 kr. om året, hvilket skal ses i forhold til det konservative ændringsforslag om en overgrænse for lejeværdistigningen på 1.000 kr.

Jeg synes ikke, det konservative folkeparti med disse forslag for sit eget vedkommende har tilvejebragt balance imellem de boligudgifter, folk rent faktisk får ved disse indgreb, og det er jo det, der sådan set er det afgørende. Det skal være et svar også til hr. Glistrup. Det, vi diskuterer her, er den boligudgift, vi yderligere pålægger befolkningen ved disse forslag, og det er derfor en ganske anden diskussion end den, hr. Glistrup fører.

Glistrup (FP):

Det, fremskridtspartiet diskuterer, er: hvordan kommer dette samfund ud af den suppedas, som folketinget har påført boligmarkedet? Men det, som hr. Niels Helveg Petersen nu her i anden omgang erkender, er, at han taler om udlejningsejendomme, som fra 1973 til 1977 er steget med 40–50 pct. Disse udlejningsejendomme falder i en af tre kategorier. For det første kan man have ligget på en vanvittig lav vurdering i 1973 og måske også tidligere, og det har været en

gevaldig fordel for lejeren på ejerens bekostning gennem en periode. Det siger sig selv, at dér er det rimeligt at se at få balancen bragt i orden ved, at dette kan blive et investeringsobjekt, der er i en rimelig konkurrence med andre investeringsobjekter.

Det andet er, hvor der er givet tilladelse til udstykning i ejerlejligheder i perioden mellem 15. og 16. almindelige vurdering, og i de tilfælde er det selvfølgelig ønskværdigt, at man hurtigst muligt får ejerlejlighederne udnyttet, sådan som ejerlejligheder skal udnyttes, nemlig til ejerboelse, og derfor er der også dér en rimelighed i det.

Endelig det tredje, at man måske kan finde nogle særdeles store, attraktive Østerbrolejligheder eller lignende pamperboelser for folk, hvor man har holdt kunstigt nedtrappede huslejer, og jeg må indrømme, at jeg dér heller ikke har nogen særlig medynk. Skulle der kunne findes et enkelt eksempel inden for hele dronningeriget, hvor en person i social nød vil komme ud for at få forhøjet sin leje med 4.000 kr., så har vi som bekendt en social lovgivning her i landet, som vi i hvert tilfælde i fremskridtspartiet gør vort for at vi kan få råd til at opretholde, ved at vi får en sund økonomi.

Derfor er der ikke noget som helst urimeligt i de tilfælde, som hr. Niels Helveg Petersen her har fremdraget.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 88 stemmer mod 65; 8 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af:

Forslag til lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber.

(Lovforslag nr. L 143. Fremsat 31/1 79. Første behandling 15/2 79. Betænkning 15/5 79. Anden behandling 22/5 79).